

Rep. Nr. 02/15

*

AR. NA-009 -13

E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
15 januari 2015

*

*

**VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP**

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

Inzake . Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV, orgaan van actief bestuur, met kantoor te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Eiser, voor wie zijn verschenen, dr. C..., geneesheer-inspecteur, en de heer D , attaché, ambtenaren bij eiser.

Tegen · Dokter A..., algemeen geneeskundige, wonende te XXXX,

Verweerder, die in persoon verschijnt en wordt bijgestaan, door mr B , advocaat, met kantoor te XXXX

*

* * *

Op de openbare terechtzitting van 18 december 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (Procedurereglement).

*

* * *

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder.

- het dossier van eiser,
- het verzoekschrift van eiser, neergelegd ter griffie op 6 januari 2014;
- de conclusie van verweerder, ontvangen ter griffie op 8 april 2014,
- de conclusie van eiser, neergelegd ter griffie op 7 juli 2014;

- de oproepingsbrieven van 31 juli 2014

Gehoord op de openbare terechtzitting van 18 december 2014

- de heer D . en dr C . , in de uiteenzetting van respectievelijk het juridische luik en het medisch-technische luik van de middelen van eiser,
- mr. B . in de uiteenzetting van de middelen van verweerder,
- verweerder in zijn toelichting

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 15 januari 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg

*
* *
*

2. VOORWERP VAN DE VORDERING

2.1 Tenlastelegging

Op basis van een onderzoek waarbij de gewaarmerkte data van verweerder voor de periode van januari 2009 tot juli 2011 vergeleken werden met deze van kinesitherapeut E ., werd het volgende vastgesteld. 33 patiënten met een voorschrift kinesitherapie van verweerder zijn behandeld door kinesitherapeut E.... Hiervan hadden 8 patiënten geen enkel nomenclatuurspoor in het bestand van verweerder. Het merendeel van deze patiënten zijn jongere mannen die in dezelfde buurt wonen in XXXX.

Er werd lastens verweerder Pro Justitia opgesteld op 15 maart 2012. Aan verweerder werd voor de periode van 16 maart 2010 tot 1 juli 2010 (met ontvangstdatum na 16 maart 2010) volgende inbreuk ten laste gelegd:

Het opstellen en afleveren van voorschriften kinesitherapie die overbodig zijn of onnodig duur.

Aan verweerder werd ingevolge voormeld onderzoek ten laste gelegd dat hij voor € 8 856 voorschriften kinesitherapie heeft opgesteld en afgeleverd die overbodig of onnodig duur zijn. Meer bepaald gaat het om 31 verzekerden aan wie 558 verstrekkingen kinesitherapie zijn voorgeschreven.

De terugbetaling van de voornoemde som van € 8 856 werd ten laste gelegd aan de kinesitherapeut E... omdat deze laatste de overbodig voorgeschreven verstrekkingen heeft aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering, terwijl hij ze niet heeft uitgevoerd of niet conform de reglementering heeft uitgevoerd.

2.2 Vordering van eiser

De vordering van eiser strekt ertoe aan verweerder, overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek (S Sw) een administratieve geldboete op te leggen van € 250 x 5,5 opdecimen, hetzij € 1.375.

*
* *

3. STANDPUNT VAN PARTIJEN

3 1 Standpunt van eiser

Eiser stelt vast dat verweerder erkent dat de ten laste gelegde voorschriften kinesitherapie door hem zijn uitgeschreven.

Voor deze voorschriften kon echter (1) ofwel geen spoor gevonden worden van een medisch dossier, (2) ofwel geen medisch onderzoek wijzend op een kinesitherapeutisch probleem. Er is op datum van deze voorschriften meestal ook geen getuigschrift voor verstrekte hulp afgeleverd voor een consultatie van deze patient bij verweerder.

Er zijn 14 verzekerden ondervraagd en daarvan verklaren er 9 geen kinesitherapeutisch probleem te hebben gehad in de onderzochte periode.

Bovendien werd vastgesteld dat verzekerde F op 24 maart 2010 op consultatie is geweest bij verweerder en dat bij kinesitherapeut E.. 10 voorschriften zijn teruggevonden die diezelfde dag zijn uitgeschreven door verweerder. Zes van de zeven ondervraagden verklaarden geen kinesitherapeutisch probleem te hebben gehad. F verklaarde een kinebehandeling te krijgen voor zijn knie, terwijl er geen voorschrift voor een kniebehandeling, doch wel voor lumbalgie werd afgeleverd.

Met betrekking tot de broers (G en H .) van verzekerde I... is er geen spoor terug te vinden van enige consultatie bij verweerder in de betwiste periode. Er werden geen getuigschriften voor verstrekte hulp afgeleverd, noch is er enig spoor in hun medisch dossier. Bovendien zijn er zelfs voor I enkel sporen van "kinesitherapeutische problemen" terug te vinden in zijn medisch dossier in het najaar van 2010.

Bijgevolg is eiser van oordeel dat verweerder voorschriften voor kinesitherapie heeft afgeleverd voor patienten die hij niet kent, niet heeft gezien en/of niet heeft onderzocht.

Eiser is dan ook van oordeel dat, rekening houdende met de ernst van de vastgestelde feiten, aan verweerder een administratieve geldboete moet worden opgelegd.

3 2 Standpunt van verweerder

Verweerder stelt in XXXX een zeer druk bezochte huisartsenpraktijk te hebben. Hij ontkent niet dat de ten laste gelegde voorschriften kinesitherapie door hem zijn uitgeschreven en uitgereikt, doch verweerder ontkent formeel voorschriften te hebben uitgeschreven voor patiënten die hij niet onderzocht zou hebben. Indien patiënten beweren dat zij niet bij verweerder langs geweest zijn, dan werd hun naam misbruikt door familieleden, kennissen of derden, en dit zonder medeweten of medeplichtigheid van verweerder.

Verweerder stelt verder dat het niet ongebruikelijk is dat meerdere familieleden of vrienden tegelijk bij hem op consultatie komen. Het gebeurt dan ook wel eens dat een "begeleider" van een patiënt ook wijst op een eigen klacht of ongemak waarvoor soms ook geneesmiddelen of een kinesitherapeutisch voorschrift wordt opgesteld zonder dat hiervoor een bijkomende consultatie wordt aangerekend (en een getuigschrift voor verstrekte hulp wordt afgeleverd).

Verweerder stelt evenmin de gewoonte te hebben een medisch dossier aan te leggen voor een eenmalige consultatie. Hij doet dit slechts wanneer de patiënt uitdrukkelijk te kennen geeft dat verweerder zijn globaal medisch dossier zou bijhouden.

Verweerder stelt formeel kinesitherapeut E... niet te kennen. Hij vindt het evenwel merkwaardig dat deze kinesitherapeut nooit met hem contact heeft opgenomen, nu deze zou hebben vastgesteld dat er iets niet in orde was met zijn voorschriften.

Verweerder benadrukt verder dat hij geen enkel financieel voordeel, noch enig belang had om kinesitherapeutische voorschriften af te leveren voor patiënten die deze niet nodig hadden. Het was daarentegen de plicht van kinesitherapeut E. om hem in te lichten als hij een vermoeden had dat een patiënt misbruik maakte van een door hem afgeleverd kinesitherapeutisch getuigschrift, in plaats van rustig de behandeling verder te zetten alsof er niets aan de hand was.

Verweerder stelt evenwel nooit wetens en willens een kinesitherapeutisch voorschrift te hebben afgeleverd aan een patiënt die de voorgeschreven behandeling niet nodig had. Zijn goede trouw zou door enkele patiënten zijn verschalkt en dit op aansturen en/of minstens met medeweten van kinesitherapeut E.

Verweerder is derhalve van oordeel dat de hem ten laste gelegde inbreuk niet bewezen is.

Verweerder vraagt de Kamer in hoofdorde geen administratieve geldboete uit te spreken en in ondergeschikte orde rekening te willen

houden met verzachtende omstandigheden en slechts een minimale administratieve geldboete op te leggen, eventueel met uitstel

4 BEOORDELING

Krachtens artikel 73bis, 5° van de gecoördineerde ZIV-wet is het, onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van maatregelen voorzien in artikel 142 § 1, verstrekkingen bedoeld in artikel 34 voor te schrijven die overbodig of onnodig duur zijn in de zin van artikel 73

Op basis van het door eiser gevoerde onderzoek, konden volgende elementen worden vastgesteld

Voor verzekerden J. , K..., L..., M , N , O , P...en Q... heeft verweerder een kinesitherapeutisch voorschrift afgeleverd hoewel hij niet beschikt over een medisch dossier van de betrokken verzekerde in de litigieuze periode

Voor verzekerden R..., S..., T. U , V , W , X..., Y..., F. , Z , AA en BB , beschikt verweerder wel over een medisch dossier, doch hierin zijn geen aanwijzingen van locomotorische aandoeningen en/of indicaties voor een kinesitherapeutisch voorschrift terug te vinden in de litigieuze periode.

De kinesitherapeutische behandelingen, door verweerder voorgeschreven op naam van R volgen net na deze voorgeschreven op naam van diens zoon F ... Voor verzekerde F . is in het medisch dossier van verweerder geen melding gemaakt van lumbalgie, terwijl hiervoor wel een voorschrift is afgeleverd

De ondervraagde verzekerden L en M . verklaarden in 2010 niet bij verweerder op consultatie te zijn geweest Verzekerden CC... verklaarde verweerder zelfs niet te kennen

Voorts verklaarde verweerder.

"Ik realiseer me dat er een periode een aantal mensen geweest zijn voor kine. () er zijn er binnengekomen om voorschriften. Ik weet niet naar welke kinesist ze gingen. Het is een groep van mensen die elkaar kennen. Ik heb vroeger veel in de provinciale voetbal gezeten. Het komen van die gasten is hier een gevolg van denk ik. Nu snap ik het: het heeft niets te maken met sport. Er zijn mogelijks andere redenen die niets met het sportmilieu te maken hebben. Het heeft niets te maken met rugschool.

Het zijn gasten die expliciet naar kine hebben gevraagd. (.)"

Op basis van al deze elementen kan worden vastgesteld dat verweerder inderdaad overbodige voorschriften voor kinesithérapie heeft afgeleverd op naam van patiënten die hij niet kent, die niet bij hem op consultatie zijn geweest, en/of van wie het medisch dossier geen enkele indicatie bevat om voorschriften kinesithérapie uit te schrijven.

Bovendien heeft verweerder tijdens zijn verhoor expliciet erkend dat er "patiënten" specifiek om voorschriften voor kinesithérapie hebben gevraagd; vraag waarop verweerder klaarblijkelijk is ingegaan zonder verder onderzoek

Bijgevolg is de Kamer van oordeel dat de aan verweerder ten laste gelegde inbreuk bewezen is.

De Kamer van eerste aanleg wijst er op dat de wetgeving met betrekking tot de ziekteverzekering, als onderdeel van het sociale zekerheidsrecht, geacht wordt de openbare orde te raken (Arbh Antwerpen, 14 februari 1992, *T.S.R.*, 1993, 390 (samenvatting)). Een instelling belast met een openbare dienst, zoals een sociale zekerheidsinstelling mag slechts strikt de voordelen toekennen waarin de wet voorziet, zo niet worden gelden afgewend van hun wettelijke bestemming en onttrokken aan de gemeenschap van gerechtigden, wat de werking van de openbare dienst in het gedrang brengt (VAN EECKHOUTTE, W., *Sociaal compendium Socialezekerheidsrecht*, Kluwer, 2010-11, 106).

Ten opzichte van een zorgverlener die zich niet gedraagt of voegt naar de wettelijke en reglementaire bepalingen van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, kunnen steeds de maatregelen worden opgelegd zoals bepaald in artikel 142 van de gecoördineerde ZIV-wet. Bedrieglijk opzet is niet vereist Goede trouw en/of de onwetendheid van de zorgverlener, sluiten de toepassing van de wet niet uit (BEULS, J, "De zorgverlener administratief gesanctioneerd. het verbod om tegemoet te komen in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen" in PRIMIS, A, DE RUYVER, B., GULDIX, E, VANSWEEVELT, T. (red), *Recht en gezondheidszorg*, Gent, Mys en Breesch, 1999, 66).

De door eiser gevorderde administratieve geldboete werd oordeelkundig begroot en biedt een gepast antwoord op de gedane vaststellingen Uit de verklaring van verweerder dient immers te worden afgeleid dat hij, minstens op een bepaald ogenblik, wist dat hij voorschriften voor kinesithérapie heeft afgeleverd welke in feite niet nodig en dus overbodig waren.

Krachtens artikel 102 S Sw. dient de administratieve geldboete verhoogd te worden met 45 decimes zoals bepaald in artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, als van toepassing op het ogenblik van ten laste gelegde feiten De opgelegde administratieve geldboetes

dienen derhalve vermenigvuldigd met factor 5,5

Gelet evenwel op de gevorderde professionele loopbaan van verweerder (hij is afgestudeerd als huisarts in 1978) is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat de aan verweerder op te leggen administratieve geldboete dient te worden voorzien van een uitstel gedurende een termijn van drie jaar (art. 157 gecoördineerde ZIV-wet)

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145.

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk en in de volgende mate gegrond;

Veroordeelt verweerder tot de betaling van een administratieve geldboete overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek van € 250 x 5,5 (45 decimes), hetzij € 1 375

Beveelt dat deze administratieve geldboete wordt voorzien van een volledig uitstel gedurende een termijn van drie jaar.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 15 januari 2015 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Sara SABLON, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg,

- Martin VOLCKE, griffier

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Sara SABLON

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara SABLON, magistraat-voorzitter, en dokter Jacky DE PIERRE en dokter Viviane VAN ELSHOCHT, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heren dokters Dirk HIMPE en Jean-Pierre BAEYENS, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op (art. 156, § 2, eerste lid).